

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINJEVA ULICA 5 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Izhaja vsak dan opoldne — Mesečna naročnina 6.— lir, za inozemstvo 15.20 Lir
IZKljučNO ZASTOPSTVO za oglase iz Kraljevine Italije in inozemstva ima
UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO
Računi pri pošto čekovnem zavodu:
Ljubljana št. 10-351
CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO.

Znova bombe na Malto

En „Spitfire“ sestreljen nad otokom — Peščeni viharji v Cirenaiiki

Glavni Stan Italijanskih Oboroženih Sil je objavil 6. maja naslednje vojno poročilo št. 704:
Na cirenaiškem bojišču so peščeni viharji omejili delovanje na obeh straneh.

Italijanski in nemški letalski oddelki so nadaljevali v zaporednih valovih bombardiranje pomorskih oporišč in letališč na Malti. Nemški lovci so sestrelili letalo tipa Spitfire.

Bitka rušilcev v Kanalu

Več angleških rušilcev poškodovanih — Na vzhodu obnovljena zveza z važnim, več mesecev izoliranim oporiščem

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 7. maja. Vrhovno poveljstvo nemške vojske je objavilo včeraj naslednje poročilo:

Na vzhodu so bili naši napadi uspešni. Več krajevnih napadov sovražnika je bilo odbitih.

V severnem odseku vzhodne fronte so nemške čete v drznem, po načrtu pripravljenem napadu vzpostavile zvezo z važnim oporiščem, ki ga je sovražnik obkolil. Posadka tega oporišča pod poveljstvom generalnega majorja Schönerja se je od 21. januarja 1941 v hudih obrambnih bojih upirala z odlično hrabrostjo mnogostevnim napadom sovražnikovih sil, ki so bile v premoči.

V Petrogradu so nastali med obstreljevanjem oboroževalnih tvornic dolgotrajni požari.

V zaledju vzhodne fronte so bile uničene na raznih mestih oborožene boljševiške tolpe.

Boji na Laponskem in na fronti ob Murmansk su se nadaljujejo. Po zavrnitvi sovražnikovih napadov so prešle naše čete v mnogih mestih v protinapade.

Bojna letala so z dobrim učinkom bombardirala vojaške naprave v Sevastopolju, na polotoku Kerč in v kavkaškem zaledju.

V severni Afriki je bila na obeh straneh zaradi trajnih peščenih viharjev le manjša izvidniška delavnost.

Napadi na La Valletto in na letališča na otoku Malto so se nadaljevali z dobrim uspehom.

V noči na 5. maj so prešle v Rokavskem prelivu nastopajoče lahke pomorske sile v borbo s petimi angleškimi rušilci, izmed katerih so bili nekateri poškodovani s topniškim ognjem.

Lahka nemška bojna letala so včeraj uspešno napadla železniške in tovniške naprave v angleškem mestu Folkestone.

Angleški bombniki so podžvali v noči na 6. maj breznačrtne motilne poletne nad južno Nemčijo. Posamezne na manjša mesta in podeželske občine odvržene bombe so povzročile manjšo škodo. Nočni lovci in protiletalski topovi so sestrelili 3 napadajoče bombnike.

Poročnik Köppen si je priboril včeraj na vzhodni fronti 85. zmago v zraku.

Priznanje italijanskim bojnikom

Nemški list o uspehih italijanskih divizij na vzhodnem bojišču

Berlin, 7. maja. s. »Deutsche Allgemeine Zeitung« je objavila članek svojega rimskega poročevalca pod naslovom »Italija in vzhodno bojišče«. V njem pravi:

Naravna bojišča za Italijane so taka. kakor na primer Sredozemsko morje in Severna Afrika. Bilo bi pa vendarle napadno meniti, da smatra italijanski narod protiboljševiško fronto za bojišče vzporednega značaja. V Italiji so vsi prepričani, da je borba proti Rusiji odločilnega pomena. Poročevalec v članku opozarja, da je sodelovanje v borbi proti boljševizmu povsem naravni faktor v deželi, ki se je, kakor je Hitler dejal, pod vodstvom močja, izbranega od usode, kot prva v Evropi dvignila proti komunizmu in se osvobodila boljševizma. Clankar nato opozarja na izredno velik prispevek italijanskih divizij, ki operirajo v Rusiji za stvar zmage. Italijanski silam je bil na vzhodnem bojišču zaupan nad vse važen odsek, na katerem so vztrajale kljub silnemu mrazu, ki je segal od 35 do 40 stopenj pod ničlo, kljub hudim nevarnostim in nezasišanim naporom. Italijanski vojak, poudarja poročevalec, so vzdržali neprestane in nenehne napade jakih sovjetskih sil, ki so besno navajale na postojanke, na katerih je bila včasih le peščica ljudi. Italijanski vojak so jim prizadejali, celo velike izgube. Bersaljeri, oddelki pehote in črni srjaci se so borili z enako vztrajnostjo in enakim pogumom, kakor nemški tovariši ter se niso n'koli niti za ped umaknili. Hitler je hotel poudariti to dejstvo tudi v svojem zadnjem govoru, ko je opozoril na sodelovanje borcev ost na bojišču.

Z vzhodne fronte, 7. maja. s. Na enem izmed odsekov italijanske ekspedicije

skega zbora v Rusiji, je sovražna skupina po silni topniški in možnarski pripravi v noči na 5. t. m. napadla neko italijansko prednjo postojanko in jo skušala premagati. Zanašala se je na temo in presenečenje. Nagla reakcija italijanskih čet, ki so prešle takoj v protinapad, je prisilila Sovjete k umiku. Prizadejane so jim bile znatne izgube.

S finskega bojišča

Helsinki, 7. maja. s. Na fronti v Vzhodni Kareliji so boljševiki pri Louhiju ponovno napadli z večjim, silam in jim je uspelo prodreti med finske pozicije. Pri finskem protinapadu je bil del teh čet uničen. Na bojišču je obležalo 300 mrtvih. Istočasno so finske čete izvedle protinapad na vsem odseku in uničile pratež sovražnika.

Od 24. aprila dalje so Finci in Nemci v tem odseku odbili nad 100 napadov, v katerih so boljševiki izgubili več tisoč ljudi. Treba je tudi upoštevati izredno hude izgube, ki so jih prizadejali topništvo in nemški streljivo sovjetskim oddelkom. Finske letalske sile, ki operirajo v južnem delu karelske fronte so povzročile požare v sovražnih taboriščih in so pognale v zrak neko municijsko skladišče.

Potopljen angleški rušilec

Rim, 7. maja. s. Angleška admiraliteta je objavila, da je bil potopljen rušilec »Jaguar«. »Jaguar« je bil 1690-tonski rušilec, ki je bil oborožen s 6 topovi po 120 mm, s 4 protiletalskimi topovi po 40 mm, 8 strojnimi in 10 torpednimi cevmi. V mirnem času je njegova posadka štela 183 ljudi.

skih oddelkov »Volkov sv. Justa«. Udeležil se je pohoda na Rim. Leto dni pozneje je postal fašistični generalni konzul in poveljnik tretjega okrožja Črni srjaci. Pred sedmimi leti je poveljeval 4. diviziji črni srjaci v vzhodni Afriki. Sodeloval je v borbi pri Ambu Aradamu, v bitki pri Entertu in pri zasedbi Ambe Alagija. Za fašistični pokret in še posebej za milico si je pridobil velikih zaslug. Duce je postal njegov družini izraze svojega globokega nezalja.

Zbor Zveznih tajnikov

Trieste, 7. maja. s. Včeraj jutraj se je Podtajnik Stranke Farnesi sestal z Zveznimi tajniki iz Trieste, Gorizije, Fiume, Poje in Ljubljane. Poklonili so se pred spomeniki padlih. Pokrajinski prvaki so obišli poročali o političnem, organizacijskem in gospodarskem položaju in podčrtali zavestno disciplino in trdno vero prebivalstva. Podtajnik je sporočil posebna navodila tajnika PNF glede pomoči borcem in njihovim družinam in glede drugega delovanja fašističnih organizacij. Zaključil je z besedami, da mora narod v okoliščini teh organizacij živo občutiti edini imperativ stranke: »Vsi in vse za vojno in za zmago!« Podtajnik je naposled izjavil, da je ponosen na to, da ljudstvo v svojem patriotičnem občutku in v skladu s fašističnimi tradicijami ter zvesto Duceju bolj kakor kdaj prej dokazuje s krvjo svojih junaških sinov in z odporom na notranji fronti svojo voljo do zmage nad slehernim sovražnikom. Iz vojne izvira še večja vnema in še trša neizprosna da lahko opravi svoje dolžnosti po volji šefa fašistične revolucije.

Fašistična kodifikacija

Sprejem pravnikov, ki so sestavili nove zakonike, pri Duceju
Spomenica pravosodnega ministra Grandija

Rim, 7. maja. s. Duce je sprejel pravniko, ki so sodelovali pri reformi zakonikov. Sprejema so se udeležili visoki uradniki, vsučilski profesorji, ačokati in senatorji ter drugi odličniki, katerih je bilo skupaj 156. Pravosodni minister Grandi je Duceju prečital spomenico, v kateri je med drugim poudaril, da je ministrstvo opravilo svojo nalogo po njegovih smernicah za reformo zakonodaje v duhu fašističnih institucij. Po 27 mesecih priprave in studija, je bilo delo opravljeno. Pravosodni minister je naštel vse zakonike od leta 1939, ki urejajo celotno pravno življenje Italije. Pravosodni minister se je zahvalil svojim prednikom, ki so skrbeli za kodifikacijo, kakor tudi vsem ustanovam in celotnemu italijanskemu sodništvu, ki je pri tem delu sodelovalo. Minister Grandi je govoril o posameznih fazah reforme. Prva knjiga civilnega zakonika je bila objavljena že za časa njegovega prednika. Grandijeva naloga je bila v glavnem reforma onih delov zakonika, ki so vsebovali ureditve gospodarskih odnosov in pomorskega trgovskega prava.

Zakoniki so se morali prilagoditi novim pogojem italijanskega življenja. Stara zakonodaja se je morala prilagoditi etničnim, političnim, socialnim in gospodarskim nalogam, ki urejajo danes novo življenje italijanskega naroda in katerih najvišja sinteza je karta dela. Zveza med karto dela in novim civilnim zakonikom se je uveljavila v celoti. Z združitvijo civilnega zakonika s trgovskim je bila odpravljena avtonomija poslednjega, ker je bilo vse narodno gospodarstvo uvrščeno v korporacijsko organizacijo. Delo predstavlja zdaj sestavni in bistveni element zakonodaje. Ves zakonik preveva duh solidarnosti, ki spravlja v sklad razne individualne interese za doseg višjih smotrov naroda.

Civilno kodifikacijo kakega naroda je smatrati za merilo njegove civilizacije, za zrelo idealov in petreb naroda v določenem času in v zgodovini. Novi civilni zakonik predstavlja politično zavest italijanskega naroda v novem stoletju. Hoteli smo, osoniti novi zakonik na glavne temelje življenja posameznikov in države. Tradicionalnim poglavljem civilnega prava se pridružuje danes poglavje, ki prevladuje vse druge in ureja delo, ki je čisti izraz civilizacije današnje dobe in ki štiti pravico posameznika, ki dela in proizvaža v interesu naroda. Prvič se je zgodilo, da je bilo delo uvrščeno v civilno zakonodajo naroda kot ognjišče vsega prava, kot gibalno središče državljanskega življenja.

Z novimi zakoniki se je fašistična Italija postavila v prve vrste pred vsemi narodi sveta. Ponovno nakazuje pot in odkar se je povsod pričela revizija moralnih, politič-

nih in socialnih vrednot, je Italija prva dala civilno zakonodajo novemu stoletju. Na mesto »državljan v smislu prejšnjih ideologij in doktrin« smo postavili v rimskem smislu aktivnega člana politične skupnosti z natančno določenim položajem glede družine in države. Civilni zakonik dobiva s tem zopet pomen, ki ga je imelo v Rimu civilno pravo kot »jus proprium civitatis«.

V mirni dobi ste Duce utrdili vojaške

kreposti italijanskega naroda in ga pripravili za borbo, ki je bila blizu in neizogibna. Ko smo zadnja tri leta v tišini pripravljali nove zakonike, je bila naša misel stalno posvečena vojakom Italije, ki se junaško bore in žrtvujejo življenje na bojiščih za obrambo domovine in civilizacije, katero so nam dali naši očeti in katero smo mi dolžni obnoviti in povečano izročiti našim sinovom.

Ducejev govor

Vzakonjene revolucionarne stvaritve — Zakoniki XX. stoletja — Priznanje sodnikom in odvetnikom

Duce je nato tako-le odgovoril:

Tovariši! Malo imam dodati k izbrnem govoru tovariša Grandija. Hotel sem vas sprejeti po končanem delu in vam povedati, da ste bili pod stalnim vodstvom ministra zvesti tolnači mojih navodil. Moja navodila so bila v tem, da sem končno hotel dati italijanskemu narodu nove zakonike, ki naj bi bili najbolj stvarni pravni izraz našega časa v smislu doktrine in akcije. Zakoniki niso novi samo zaradi tega, ker nadomestijo stare, temveč zaradi tega, ker vsebujejo novosti, ki jih zahtevajo 20 let fašistične zgodovine in pogoji sodobnega življenja.

Tovariš Grandi je plemenito omenil ministrice, ki so delali pred njim in priključujem se njegovi misli. Omenil je tudi vse tiste, ki so z njim tri leta vneto sodelovali. Novi zakoniki so torej plod stalnega dela več tisoč ljudi, ki so delali za skupni smoter.

V civilnem zakoniku so vsebovane in hotel bi reči posvečene naše premise in naše revolucionarne stvaritve, s katerimi so postali ti zakoniki zakoniki dvajsetega stoletja. Vsi, ki so prispevali svojega duha in svoja izkustva tej veliki zgradbi, ki dela čast Italiji in ki je že vzbudila živo zanimanje preko mej, imajo pravico biti ponosni in imajo pravico do hvalečnosti naroda, ker so dali pravici osnove, norme in orodje za njeno vsakdanje izvajanje.

Zdaj, ko so zakoniki ustvarjeni, gre za njih interpretacijo in izvajanje. Italijansko sodstvo je že pripravljeno na to nalogo. Ponovno in to ne bo zadnjikrat, moram pohvaliti italijansko sodništvo. Italijanski sodniki so za narod zbor neoporečnega prestiza in zaupanja. Nove norme postopka, ki so bile obnovljene in poudarjene in reforma sodnega reda, bodo po doseženih zmagah, ki so se vrnilo v urade več sto

sodnikov, ki so zdaj na bojišču in od katerih so mnogi posvetili s krvjo svojo ljubezen do domovine, stopili v polno veljavo in zagotovili v vsakem pogledu natančno, strogo, človeško in zaradi tega rimsko izvajanje zakonikov.

K temu delu se bo gotovo pridružil tudi del odvetnikov. Bili so trenutki, ko ta stalež v splošnem ni bil na dobrem glasu. To je bila doba parlamentarnega politikanstva. Tako vrednotenje pa je bilo popravljeno, kajti onih časov ni več in se ne bodo nikoli več povrnili. Odvetniki skoraj v celoti služijo režimu, sodelujejo v vojni in zaradi tega vem gotovo, da bodo italijanski odvetniki, kakor je treba, dragoceni sodelavci sodnikov v poslanstvu, ki ga lahko imenujemo sveto.

Dodajam, da se morajo zakoniki razširiti in spoznati ter koncentrirati. Nekateri mislijo, da čitanje zakonikov ni zabavno. V življenju je treba opravljati predvsem stvari, ki niso zabavne, toda čitanje zakonikov je zelo zanimivo in dobro je, da večina državljanov spozna mejo med dovoljenim in nedovoljenim. Potrebno je predvsem, da čitajo zakonike fašisti, da spoznajo, kako je bila v njih naša doktrina žolnačena in kako je v njih v nekem smislu nesmrtna. To je ena izmed nalog, ki jo nalagam nacionalnim ustanovam fašistične kulture.

Tovariši! Novi zakoniki so imenovani Mussolinijevi in sprejemam to imenovanje v smislu, da so to zakoniki revolucije črni srjaci. Dovršeni so bili v svetovni vojni in so tudi oni pogoj in jamstvo za zmago. Navdušena manifestacija je sledila Ducejevemu govoru.

Duce je nato sprejel v posebni avdienci v spremstvu pravosodnega ministra pravniko, ki so predsedovali pododborom, ki jim je bila poverjena izdelava načrtov raznih delov nove kodifikacije.

Predaja Corregidora

Na otoku, ki zapira Manilski zaliv, je bilo 8000 Američanov

Sanghaj, 7. maja. d. Iz Melbourne javljajo, da je danes avstralski glavni stan službeno objavil, da se je trdnjava Corregidor v Manilskem zalivu predala Japoncem.

Buenos Aires, 7. maja. s. Ameriško vojno ministrstvo objavlja, da so se ponoči japonске čete izmuzle na Corregidorju.

Buenos Aires, 7. maja. s. Iz Washingtona poročajo, da je bilo v Corregidorju ob predaji tudi 3500 mornariških strelcev in mornarjev, ki so tja pribežali s polotoka Bataan.

Izgube ameriške mornarice

Buenos Aires, 7. maja. s. Ameriško vojno ministrstvo je objavilo, da sta bili v vodah ob Corregidoru potopljeni dve ameriški topničarki in 3 vlačilci min.

Berlinski komentarji

Berlin, 7. maja. s. Kapitularcija Corregidora označuje berlinski tisk kot novo japonsko zmago, ki bo vplivala na razvoj položaja na pacifiškem bojišču, in za novo hudo lekcijo Američanom, ki spoznavajo posledice politike, s katero je Roosevelt zavlekel narod v nevarno ali celo smrtno pustolovščino. Prav zadnje dni so se razni ameriški listi zopet trdko in razdraženo izražali o kapitulaciji Bataan, a so izrazili upanje, da se »žalostna drama« ne bo ponovila v primeru Corregidora in da ameriško poveljstvo vsaj to pot ne bo pustilo tamkajšnjih ameriških čet brez učinkovite pomoči.

»Börsen Zeitung« podčrtava, da je bil Corregidor silna trdnjava, ki je imela najmodernejšo obrambno napravo in trdnjave, tako utrdbe v skalah, čeri, ki so se dvigale iz morja, ogromno število topništva in obširen sistem prehodov in podzemskih skladišč. Bujna tropična vegetacija je vojaške naprave čudovito zakrivala. V dni rezervarji iz krajevnih virov so bili zadostni in so zagotavljali pitno vodo za mnogo mesecev garniziji, ki je štela najmanj 8000 ljudi.

Padec zadnje angleške luke v Birmi

Tokio, 7. maja. (Domei). Japonski glavni stan objavlja, da so japonske oborožene

sile, ki operirajo na bojišču v Birmi, po zlomu sovražnikovega odpora zavzele letališče Akyab, ki leži na meji med Birmo in Indijo. Mesto je bilo v ponedeljek trdno v japonski posesti. Akyab je zadnja luka v Birmi, ki je doslej še služila britanskim silam za oskrbo.

Tokio, 7. maja. s. Listi pišejo, da je bila zasedba Akiyaba odpravljena angleška oblast v vzhodni Birmi. Operacije ob mejah Junana proti silam čungkingške vlade, ki jih sestavlja 6. armada iz dveh divizij, ki sta bili že decimirani v prejšnjih bitkah, je treba smatrati za občajne očistevalne akcije. Akiyab je bilo zadnje oporišče, ki so ga držali Angleži v tem važnem vojnem sektor.

Odločen odpor Francozov na Madagaskarju

Vichy, 7. maja. s. Svoj glavni napad na otok Madagaskar so Angleži usmerili na pomorsko oporišče Diego Suarez, ki je sposobno prevesti v svoje okrilje velike pomorske edince. Angleži so izvršili napad na oporišče z morja, istočasno pa so se izkrcali v bližini, da bi mestu prišli v hrbet. Največje izkrcanje se je izvršilo v zalivu Courrier. Razume se samo po sebi, da angleški napad na Madagaskar ogroža tudi Komorsko otočje in otok Reunion, ki leži kakih 200 milj od angleškega otoka Sv. Mavricija. Maršal Petam in admiral Darian sta poslala posebno poslanico četam, ki branijo otok, v kateri obsojata novi angleški napad in pozivata prebivalstvo k odporu.

Smrtne obsodbe na Nizozemskem

Berlin, 7. maja. Kakor poroča agencija »Dienst aus Deutschland«, je bilo obsojenih na smrt te dni 79 Nizozemcev, članov tajne organizacije, ki je izvrševala zločina dejanja proti nemškimi okupacijskim četam in bila v zvezah s sovražnikom Nemčije. Sedem izmed njih je bilo pomiloščenih in jim je bila kazen spremenjena v dosmrtno ječo, ostalih 72 pa je bilo že usmrtno. Listi v Haagu pišejo, da so ti drakonski ukrepi pristojnih nemških oblasti popolnoma upravičeni. Na zasedenem ozemlju je

ju. Od Čidgonga je mesto oddaljeno komaj 30 km in je važno križišče prog v Dako, Asam in Kalkuto. S padcem Akiyaba se je pričela ofenziva proti indijskemu imperiju.

Japonske letalske operacije na Kitajskem

Tokio, 7. maja. s. Japonska mornariška letala so v zadnjih dneh bombardirala sovražni letalski oporišči Jusan in Cučov. Velike skupine mornariških bombnikov so posebno hudo razdejale letališče v Cučovu, kjer so bombe porušile »vojaške naprave in skladišča pogojskih sredstev. Japonska letala so bombardirala tudi Lisui v pokrajini Čekiang.

Tokio, 7. maja. s. Doznavajo se, da so japonska letala napadla Juangčang, ki je za promet s severno Birmo važno železniško križišče v pokrajini Junan. Japonci so uničili 9 sovražnih letal, od teh 7 na tleh.

Potopljeni francoski vojni ladji

Vichy, 7. maja. s. Po uradnih vesteh so angleške čete, ki so se izkrcale na Madagaskarju, naletele na odpor francoskih čet in njih napredovanje je bilo včeraj jutraj zadržano pred defenzivnimi napravami v bližini Diego Suarez, Srdite borbe se nadaljujejo.

Potopljeni francoski vojni ladji

Vichy, 7. maja. s. Admiraliteta je objavila: Pri prvem napadu na arsenal v Diegu Suarez sta bili potopljeni podmornica »Bevezier« in pomožna križarka »Bougainville«. Posadki obeh ladij sta se skoraj v celoti rešili.

dovoljena samo smrtna kazen, kadar skuša kdo delovati v sporazumu s sovražnikom proti življenjskim interesom Nemčije. (Piccolo).

Židje delovno obvezni

Rim, 7. maja. s. Z včerajšnjim dnem se je uveljavila delovna obveznost za vse pripadnike židovskega rodu v starosti od 13. do 55. leta. Prefekti so prejeli navodila, da izvrše ta ukrep in izdajo potrebne povere v civilno delovno službo. Kdor se ne bi odzval, bo v smislu zakona izročen vojaškemu sodišču.

Obnova v Dalmaciji

Rim, 7. maja. s. Duce je sprejel guvernerja Dalmacije Ekse Bastianinija, ki mu je obširno poročal o političnem, upravnem in gospodarskem položaju v vseh treh dalmatinskih pokrajinah. V zadnjem času se je ta položaj razvil odločno v smeri normalizacije življenja in dela na vseh področjih.

Japonska diplomata pri Duceju

Rim, 7. maja. s. Duce je sprejel brigadnega generala Banzaja, japonskega vojaškega atašea in načelnika japonske vojaške misije v Berlinu. Sestanku je prisostvoval tudi japonski vojaški ataše v Rimu polkovnik Šimizu. Duce je visoka japonska oficirja pridržal v prisrčnem razgovoru.

Smrt fašističnega generala

Rim, 7. maja. s. Včeraj je umrl v Rimu general Armijskega zbora Aleksander Traditi. Pokojni general je bil v času od 1925 do 1935 podpoveljnik Glavnega stana Fašistične milice. Sodeloval je že v vojni 1915—1918, ter se je odlikoval v borbah na visoki planoti Aslugu. Po zmagi pri Vittoriju Venetu je s prvimi italijanskimi četami prisel v Trieste, kjer je ostal do leta 1920. Tedaj se je umaknil iz aktivne vojaške službe. Kot pristaš fašističnega pokreta se je udeležil ekspedicije akcij-

28 ljubljanskih mostov — koliko je vseh?

Od najstarejših ljubljanskih mostov do najnovejših — Ko je Ljubljana imela en sam most

Ljubljana, 7. maja. Zdal ima Ljubljana že toliko mostov, da je težko naštetih vse. Tudi v najnovejšem načrtu mesta ne najdemo vseh. Meje mestne občine so zdaj tako razširjene, da je težko naštetih celo vse vode, ki tečejo na ozemlju mestne občine. Veleti morate, da spada pod mestno občino tudi velik del porečja Ljubljane na Barju. Na vsem Barju ima Ljubljana menda okrog 200 pritokov. Zdal pa pošteje vse mostove na področju ljubljanske občine! V načrtu, izdelanem na mestnem gradbenem uradu

Ljubljana, most pod Trančo (čevljarški most)

1. 1935. je vrisanih 27 mostov. Toda to so le glavni mostovi, brez barjarskih. Pozneje smo dobili še en most, in sicer čez Gruberjev prekop ob koncu Streliške ulice. Tako ima torej Ljubljana 28 večjih mostov. Ni pa mogoče tako lahko ugotoviti, koliko mostov je vseh. Razen mostov na Barju bi bilo treba še pristeti nekaj manjših čez Gluščico med Brdom in Podutikom.

Najstarejši mostovi

Prvotnih mostov Ljubljana več nima, pač pa ima mostove na krajih, kjer so bili najstarejši mostovi. V srednjem veku, v 16. stoletju, je imela Ljubljana še en sam most. Posebnega imena menila ni imel, kar tudi ni bilo potrebno. Bil je na kraju sedanega čevljarškega mostu. Ta most je pa mesto najbrž dobilo šele, ko se je razširilo na levi breg Ljubljane, to se pravi, ko je zrasla na levem bregu plemiška četrta z Novim trgom kot središčem. Vendar je mesto kmalu potem dobilo drugi most, špitalski, na kraju sedanjega trimesčja. Zato so prvi most pri Novem trgu začeli imenovati »zgornji most« za razliko od novega, spodnjega. Ko so se na zgornjem mostu naselili čevljarji, je dobil ime: čevljarški most. To zgodovinsko ime se je ohranilo tudi pri sedanjem betoniranem mostu. Na srednjeveške čevljarje nas pa spominja tudi kratka čevljarška ulica med Jurčičevim in Novim trgom.

Prvi mostovi leseni

Najstarejši ljubljanski most je najbrž »franciškanski«, ki bi se moral imenovati »špitalski«, če kaj damo na zgodovino in tradicijo mesta. Znano je, da je bil sezidan pred 100 leti, na kar nas opozarja velik napis. Vsi drugi večji mostovi v starem delu mesta so bili sezidani pozneje. Prvi ljubljanski mostovi se niso mogli ohraniti — ne le zaradi regulacijskih del — temveč, ker so bili leseni. Starejši solidski, kamniti most imamo razen franciškanskega le ob začetku Dolenjske ceste, karlovški ali dolenjski most. Tudi ta most nima več prvotne oblike, ker so ga pred leti razširili; pribetrali so mostišče za holnik. Mostove so zidali iz kamna že v najstarejših časih. Po svetu slovi več rimljanskih kamnitih mostov. Toda srednjeveška Ljubljana se je zadovoljila z lesenimi mostovoma. Menda so v lesenih mo-

stvih videli celo prednost. Ljubljana je bila namreč obrambna črta ali obrambni »jarek«. Mesto se je počutilo tem bolj varno, čim bolj je bilo odrezano od svoje okolice. Trdni mostovi bi ta občutek varnosti precej zmanjšali. Leseni most mnogo lažje podro ali ga pa zažgo, če je potreba. Kamniti mostu bi nedvomno ne podarili. Vendar ne moremo reči, da so bili naši srednjeveški mostovi leseni predvsem iz tega razloga. Ni bilo prave potrebe, da bi zidali drage kamnite mostove. Za kamnite mostove bi morali dovajati mnogo kamena sorazmerno daleč. Les je bil nedvomno mnogo cenejše gradivo. Lesen most je bil tudi prejet kakor bi bil zidan. Leseni mostovi so zlahka zmagovali teži srednjeveških vozov. Da niso bili preobremenjeni s prometom, sprevidno tudi iz tega, da so se na njih naseljevali obrtniki, mesarji, čevljarji in pozneje tudi kramarji.

Dolgo le dva mostova

Ljubljana je imela dolgo le dva mostova. Sicer je imela že v prejšnjem stoletju še en most, ki je pa menda služil le pešcem, in sicer prvotni mesarski most. Pri nas nekateri imenujejo mostiče, ki služijo le osebnemu prometu, brv, kar je pa jezikovno povsem napačno. Brv je le mostič iz enega samega dela, iz »brvna«. Zato imamo brvi le čez potoke. Te brvi so tako ozke, da se dva pešca ne moreta srečati. Nekateri govorijo tudi o starem, lesenem mesarskem mostu kot o brvi, razumljivo pa je, da tam ni mogla biti brv v pravem pomenu besede, temveč oziroma leseni most, sestavljen seveda iz številnih kosov lesa. Še bolj čudno zveni, ko nekateri govorijo o železobetonski brvi, kajti železobetonska brv je prav takšen nesmisel kakor železen slamski ali jekleni steklenica. Zato pišemo ob tej priložnosti o mostovih, ne da bi jih delili v »brve in mostove«. — V prejšnjem stoletju je imela Ljubljana še dolgo le tri mostove, če pristejemo tudi prvotni mesarski most. Tudi šentjakovski most je novejši. V tehničnem pogledu ga smemo celo prištevati med najbolj moderne, čeprav je že nekaj desetletij star. Tako vidimo, da je bila Ljubljana v prejšnjem stoletju premoščena v mestu le na treh krajih. To pa ne pomeni, da je bilo mostov premalo. Glede na obseg mesta in tedanji promet so bili trije mostovi dovolj.

Mostovi čez Ljubljanico

Ljubljano premošča v mestu deset mostov. Če jih naštejemo od zgoraj navzdol, moramo najprej omeniti pruski most. Preuredili so ga pred leti, izmenjali lesene mostnice z železobetonsko ploščo, ki so jo asfaltili. Na tem kraju bo v bližnji prihodnosti potreben trden, širši most, ker drži tam čez Ljubljanico pomembna prometna smer: po Opekarski cesti je zvezoval s desnim bregom Ljubljane Trnovo z Mestnim logom, tja pa tudi težki okolica Tržaške ceste. Morda dobimo kdaj tuli tramvaj na Opekarski cesti in tramvajsko zvezo med Vičem in dolenjskim kolodvorom. — Med pruskim in šentjakovskim mostom je okrog 300 m razdalje. To je vsekakor preveč, zlasti se, ker je zdaj Trnovo že gostozastidano. Novi most med tema mostovoma je projektiran, namenjen le za osebni promet, pri ustju Gradaščice (na desni strani). — Med šentjakovskim in čevljarškim mostom je okrog 130 m razdalje. Med njima, vsaj v dolgedni prihodnosti ne bo treba še enega mostu, zlasti ne, ker v tem odseku ne drži k Ljubljani nobena širša ulica. Med čevljarškim mostom in trimesčjem je še krajša razdalja (okrog 120 m), vendar se kaže potreba še po enem mostu, ki je projektiran pri Gruberjevem soptnišču. O pomenu tega mo-

stu, ki bo služil samo osebnemu prometu, smo že p.sali. V smeri projektiranega mostu leži najkrajša prometna zveza med magistratom, Zvezdo in Tivolijem. — Obširno bi lahko govorili o prometnih zavezah v zvezi s trimesčjem. Venar so vam še dovolj v spominu nadrovanja o trimesčju iz let regulacije Marijinega trga, ko so betonirali nova mostova. (Čudno, da tudi teh mostov niso začeli imenovati »brvi«). Vsekakor sam franciškanski most ni več zmagoval prometa. Bil je preozek za osebnost in v ozki promet. Bili sta dve rešitvi: razširiti starega mostu s ploščami na konzolnih nosilcih ali betoniranje dveh ali vsaj enega mostu ob starem. Odločili so se za drugo rešitev. Pri tem pa niso odločili le prometni, temveč tudi arhitektonski razlogi. — Med trimesčjem in mesarskim mostom je okrog 130 m razdalje. Skoraj tik ob mesarskem mostu nameravajo zbetonirati še most med novo tržnico in Sv. Petra nasipom. Tudi o tem mostu in o njegovem pomenu smo že pisali. — Precej večja je razdalja med mesarskim in šentjakovskim mostom, znaša okrog 250 m. Zato je pa tam lažje zagovarjati novi most, ki je tudi projektiran ob Usmjarski ulici in mestnih stanovanjskih hišah. Še večja je razdalja med šentjakovskim mostom in mostom na Kodeljevem (ki je za in izmed desetih omenjenih mostov čez Ljubljanico), če ne upoštevamo železnega mostu pri bolnišnici (ta most je prejšnji čevljarški), znaša okrog 600 m. Med mostom pri bolnišnici in šentjakovskim je že okrog 400 m razdalje. Novi most je projektiran pri živnozdravniški ulici, približno 160 m nižje pod šentjakovskim mostom.

Moderna naprava ni vedno dobra

V Milanu je malo manjkalo, da ni razdrla zakonske zveze

V listih čitamo mišno zgodbo, ki bi tvorila izborni snov za veseloigro, polno zapletajev in zmede. Kaže nam, kako lahko tudi najboljše ustanova povzroči nemir, če je ljudje že ne poznajo.

Mlada žena nekega milanskega inženjerskega se je odpeljala iz Milana k svojim staršem v provinco. Tam je čez nekaj dni dobila pismo prijateljice, ki ji je sporočala, da jo morda njen mož goljufa. Napisala je, da je klicala inženjerja po telefonu in da se je oglašila odvisno mlada dama z zelo melodioznim glasom. Ker ji je znano, da inženjer nima tajnice, se ji zdi vsekakor sumljivo, da se v odsotnosti soproge oglašja iz stanovanja mlade ženske glas.

Inženjerjeva soproga je bila po pismu svoje prijateljice seveda precej vznemirjena. Njen mož ni imel tajnice in čudno se ji je zdelo, da bi si jo bil omislil ravno v času njene odsotnosti. Odpeljala se je nazaj v Milan, da bi se sama prepričala, kaj je na stvari. Takoj s kolodvora je telefonirala v stanovanje svoje soproge. Njena vznemirjenost je narasla, ko se je po telefonu res oglašil svez ženski glas in jo vprašal, kaj želi. Ko je povedala, da bi rada govorila z inženjerjem, je dobila odgovor: »Gospoda inženjerja na žalost ni doma. Naj mu kaj sporočim?«

Razburjena žena je kratko odvrnila, da ne in vprašala: »Je pri telefonu njegova tajnica?«

Odgovor je bil skrivnostni: »Da in ne. Mi ne morete povedati svojega imena, da bom lahko obvestila gospoda inženjerja?«

»Hvala,« je kratko odvrnila inženjerjeva žena in odločila slušalko. Bila pa je vsa obupana, ker se ji je zdelo, da jo mož res vara. Saj drugače ne bi vzel v njeni odsotnosti v stanovanje tuje ženske. Zbegan se je zatekal k svoji prijateljici, od katere je bila dobila svarilno pismo. Skupaj sta se enkrat telefonirali na inženjerjevo stanovanje, in spet se je oglašilo neznan dekle in vprašalo, ali naj kaj naroči. »Ste njegova soproga?« se je hotela informirati prijateljica. V odgovor se je začel po telefonu vesel smeh: »Ne, to ravno ne...«

Prijateljici sta odhiteli na inženjerjevo stanovanje. V njem nista našli žive duše. Tudi hišnik ni vedel drugega, kakor da je inženjer odsoten. Ni opazil, da bi bil kdorkoli v tem času v stanovanju.

Vsa zbegana in nesrečna je inženjerjeva žena ostala doma. Proti večeru se je vrnil njen mož in jo hotel vzdraščeno pozdraviti. Začuden je bil, ko ga je vsa v

Drugi večji mostovi

Drugi večji mostovi, ki jih je treba posebej omeniti, drže v Ljubljani čez Gradaščico in Gruberjev prekop. Večji novejši most je treba še omeniti na koncu Opekarske ceste; drži čez Mali graben. Čez Gruberjev prekop drže širje starejši mostovi: karlovški, železniški nasproti klavnice, poljanski na koncu Poljanske ceste in štepanjski v štepanji vasi (zdaj tudi v mejah mestne občine). Nov je most pri Streliški ulici. Projektirana sta še dva mostova čez prekop, odnosno Ljubljanico: na Prulah (čez prekop) v smeri tranzitne ceste ob Ljubljani, in mostič ob Kamenčarjem stranem (čez Ljubljanico) na Barju. Čez Gradaščico drži v mestu en sam starejši večji most, vsi drugi so novejši ali le začasni. Vendar je tudi najstarejši pri ustju Gradaščice temeljito preurejen, tako da lahko govorimo o povsem novem mostu. Nov je mostič pri Tenetju. Najbolj je novi most pred trnovsko cerkvijo. Sodobnim prometnim zahtevam ustreza tudi novi betonski most ob koncu Groharjeve ceste. Čezenj bo držala v prihodnosti tranzitna cesta čez Barje proti jugu. Star je most pri kolezijskem kopališču, a je lesen, ozeke in le začasen. Nov je lesen, tudi začasen most med Kolezijo in zahodnim delom Mirja. Omeniti je treba še starejši most čez Gradaščico na Viču. Drugi mostovi so manjši in manj znani. Omeniti je treba še novejši most čez Gluščico na Tržaški cesti na Viču. Gluščico se premošča v Rožni dolini še trije mostovi. Večji trdnjši most čez Gluščico je še pod Brdom, tudi na ozemlju ljubljanske občine. Gradaščico se premošča do Bokale trije starejši mostovi.

Že iz tega naštevavanja je razvidno, da ima Ljubljana številne mostove — čeprav nismo omenili še barjarskih mostičev. Naglasiti je treba, da je mesto dobilo mnogo mostov v novejšem času, in sicer 11 večjih, razen tega so pa bili preurejeni še mnogi starejši.

njeno kmečkemu prebivalstvu, ki bo dalo mestom v zameno živila. Pričela se je tudi že predelava bombaža. Vlada je storila še druge ukrepe, da se obnovi inuatrijska proizvodnja in da dobi država na razpolago dovolj proizvodov za zamenjavo za živila. Ugodne posledice teh ukrepov se bodo kmalu pokazale. Grčija je že preskrbljena s kruhom. Siromašno mestno prebivalstvo dobiva dnevno 57.000 brezplačnih ocvodov. Poleg tega se za bližajoči letini, ki obeta biti dobra.

Napredek rumunskega kmetijstva

Rumunski kmetijski minister je izjavil, da kaže ozimna kljub ostru zimam dobro. Za pomladna dela je bilo dovolj časa, čeprav je bila zima loigla. Letina v Rumuniji je v glavnem odvisna od zadostnih padavin v maju in juniju. Rumunija ima letos en milijon orolov več obdelanega polja kakor prejšnja leta. Številno vprežne živine se je znižalo, zato se je za znatno povečalo število traktorjev. Rumunija je letos uvozila iz Nemčije pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji nad 2.000 traktorjev.

Kmetijstvo se je prilagodilo vojnemu času. Dveletni vrstni red pšenice-koruzi je bil nadomeščen s triletnim s prikličitvijo stročnic. Kmetijsko ministrstvo je pripravilo obsežen načrt preložitve rumunskega kmetijstva in povečanja proizvodnje. Zagotovljene so bile zadostne količine semenškega žita, ki je bilo razdeljeno v vrednosti 6,7 milijard lej meje male kmete. V karpatških krajih se je zlasti povečala površina s krompirjem zasajenega polja. Rumunija bo pridelala letos tudi več oljarske, lanu in konoplje.

Razstava nemške tehnike v Lisaboni

V soboto popoldne je bila v slavnostni dvorani nove tehnike visoke šole v Lisaboni svečano otvorjena razstava nemške tehnike, prirejena pod pokroviteljstvom Portugalskega zavoda za visoko kulturo in lisabonske tehnike visoke šole. Razstavo je otvoril nemški poslanik baron von Heyningen-Hüne. Svečani otvoritvi so prisostvovali v zastopstvu državne predstavnika, njegovi osebni adjutant general Carmona, diplomatski zbor držav Ost in zavestniških držav ter več portugalskih ministrov.

Smrt francoskega pisatelja in zgodovinarja

Iz Pariza poročajo, da je tam umrl prof. Gabriel de la Rochefoucauld, star 67 let. Pokojni je slovel kot esejist, zgodovinar in pisatelj.

Irski dobi svojo Narodno banko

Iz Dublina poročajo, da je sklenila irska vlada ustanoviti lastno Narodno banko. Doslej je bilo na Irskem v obtoku dobre dve tretjini bankovcev in kovancev posebne valute komisije. Ostali denar so pa »ajale na razpolago zasebne banke. Kapital nove Narodne banke v znesku 40.000 funtov sterlingov, bo dala na razpolago v celoti vlada, finančni minister bo pa imenoval vodstvo banke. Delokrog nove Narodne banke bo odgovarjal v glavnem onemu drugih takih denarnih zavodov. Zasebnim bankam bo omogočena prilagoditev novemu položaju. Pravica zasebnih bank izdajati novčance ugasne šele po 12 letih. Njihove novčance bodo pa vzete iz prometa že prej.

Koncentrirana hrana za vojake

Kakor nemška, uporablja tudi japonska vojska posebno vrsto močno koncentriranih živil, ki imajo to prednost, da zavzemajo zelo malo prostora, in da jih lahko nosijo vojaki seboj, ne da bi bili s tem preobremenjeni. Najprej so dobivali koncentrirana živila v obliki pilul letalci in padalci. Japonska vojska se mora zahvaliti za koncentrirana živila polkovniku Kavašimi, ki je 17 let delal na tem. Japonski vojaki dobivajo riž in pšenico v praških ter suho sadje. Neznatne količine teh preparatov zadostujejo za obed. Koncentrirana živila se ne pokvarijo, tudi če dolgo leže v skladiščih.

3000 pinij zgorelo

Ne nepojasnen način je nastal požar v gozdu pinij na hribu Valdemolina pri mestu Sos del Rey v pokrajini Saragosa. Ogenj je uničil 3000 pinij. Škoda je precejšnja.

Pojedine v Bolgariji

prepovedane
V smislu odredbe trgovskega ministra so v Bolgariji do nadaljnjega prepovedane vse pojedine in slične pridelitve.

opravku. Omenil je tudi, da je prišel doktor Torridon in da je pozneje telefoniral, da pa Brookbyja ne prvič ne drugič ni našel doma.

»Je doktor Torridon vprašal, ali je gospod Brookby dobil njegovo pismo?«

»Da, gospodična. Vprašal je, ali pismo še leži na pisalni mizi, in jaz sem mu ga prinesel.«

»Prinesli ste mu ga?« Marija je vznemirjeno prisluhnila. »In kaj je storil z njim?«

»Pogledal ga je, gospodična, nato pa rekel, naj ga položim nazaj na pisalno mizo gospoda Brookbyja. Kasneje je gospod dobil pismo... kot sem povedal že doktorju Torridonu, ko je telefoniral.«

»In kaj je rekel doktor Torridon?«

»Menda mu je bilo veliko od tega, da bi zvedel, ali se je gospodična Steuartova odpeljala z gospodom Brookbyjem. Rekel sem mu, da je gospod sam odšel z doma.«

V svoji sobi je Marija še enkrat premislila vse, kar ji je bil Anton povedal. Stvar jo je skrbel. Vpraševala se je, ali Torridon kaj sluti o tem, da je pred Lionelom že nekdo drug odprl njegovo pismo; še bolj zaskrbljeno pa je ugibala, kaj zakaj je tolikanj radoveden, ali je bila Irena z Lionelom, ko je ta odhajal.

Marija bi bila tudi rada vedela, kam je šel Lionel brez Irene. Njena vznemirjenost je postajala čedalje večja. Na spanje ni bilo niti misliti. Vrnila je uho — da — vzela ko uarijem pogum — ter se v pidžami in svileni nočni halji stisnila v kmetič divana pri oknu, prižgala cigareto in se, z oči blodeč po polmračnem parku, predala domišljiji.

šeno mrmranje. Glas je bil za las razločnejši, in mladi človek je iz tega sklepal, da mora biti notranje okno odprto.

Segel je s prsti skozi reže oknic, a te se niso dale odpreti. Še le s pomočjo žepnega nožička mu je uspelo, da je vzdignil zapah, in oknice so se podale. Notranje okno je bilo res odprto. Previdno je zlezal v sobo.

Tema je bila kakor v rogu. Mrmranje je prihajalo z leve. Očitno je stala postelja enako kakor v njegovi sobi. Roy je slišal škripanje vzmeti, ko se je človek obračal in mrmljal nerazumljive besede.

Tipaje se je približal, dosegel rob postelje in vzel iz žepa škatlico vžgalice. Prižgal je eno, držeč jo zaslonjeno v dlan. Trepetajoči plamenček je osvetlil shujšani, od vročice razgreti, že več dni neobriti obraz moža, ki je ležal v postelji; potni lasje so mu lepeli na čelu; ustnice so se mu neugnano pregibale in sipale nerazločne besede. Ta mah je odprl oči ter zamežiknil v nepričakovano svetlobo.

Bil je Jožef Fahy.

Tudi v »Soleil et Ombre« se je bilo ta večer nekaj zgodilo.

Marija je imela z Jolando in Juno ves dan opravka v Nizzi, največ pri šivilji, kajti nove obleke so morale biti narejene za prihodnji ponedeljek, ki je bil dan otvoritve. Vse tri so obedovale v Nizzi in se nekaj pred deseto vrnile domov.

Anton je bil povedal Mariji, da sta se Irena in Lionel vrnila, nato pa spet odšla, vsak po svojem

B. Perowne:

Dr. Torridon igra za vse

Roman

Dobrošno minuto je Roy poslušal, nato je vrgel noge iz postelje, po prstih stopil k zidu na levi, pritisnil uho na steni in zadržal dih. Glas je še vedno mrmljal, in Roy je zdajci razločil škripanje posteljnih vzmeti.

Ni se bil zmotil. Mrmranje je prihajalo prav iz te sobe.

»Kdo govori v spanju?« se je vprašal Roy in še bolj napel uho, nadejaje se, da ujamemo kako besedo. Pa je ni mogel ujeti. Niti za hipec ni glas dobil močnejšega poudarka. Postelja je spet zaškripala, in Roy se je umaknil od zidu.

Bil je zdravnik. Glavo bi bil stavil, da človek v sosednji sobi ne govori v navačnem spanju. To je bilo zmedeno, pridušeno, enolično mrmranje delirija, ki se je utegnil nadaljevati še mnogo ur.

Ko je stal tako sredi sobe ter živčno krčlil in razklepal pesti, se je mahoma vprašal, kdo bi utegnil biti človek, ki se mu blede v sosednji sobi.

Spet je sedel na rob postelje in si prižgal cigareto. Mrmranje ni prenehalo niti za trenutek; kar obsedalo ga je že. Od napetega poslušanja se mu je bilo grlo osušilo in razbolelo...

»Ne, vraga!« si je zdajci rekel Roy. »Tako kri-

žem rok ne morem ostati. Ta človek morebiti umira...«

In že se je oglašila druga, še bolj vsiljiva in nujna misel: »Kdo je?«

Cigareta mu je padla na opečnati tlak; iskre so briznile iz nje. Roy je jo pohodil in krenil k oknu. Odprl je oknice. Noč je bila postala še temnejša. Mesec je bil zašel. Mrzle sape so dihale po ozačju. Zora je bila blizu.

Roy je stopil na balkon in pogledal na levo. Noben svetlobni žarek ni prediral oknic sobe, v kateri sta bila govorila z Gouvernom. Ozrl se je po balkonu sobe na svoji desnici: tudi ta je bila temna. Mrmranje se ni več slišalo, a balkon te sobe ni bil daleč od njegovega. Čeprav je bilo zelo tema, je mladi človek vendar nejasno razločil obris ograje.

S svojo težo je preskusil nosilnost ograje na balkonu kjer je stal. Bila je čvrsta kakor skala. Zajeahal jo je torej, se je oklenil z eno roko, postavil nogo na vnanji rob balkona in iztegnil drugo roko in drugo nogo proti sosednjemu balkonu. Toda ni ga dosegel. Temno dvorišče je zevalo pod njim. Roy se je ohrabril. Previdno se je obrnil, tako da je stal z obema petama na robu svojega balkona, za čigar ograjo se je držal z roko. Nato je skočil.

Roke so se mu ujele za ograjo sosednjega balkona. V naslednjem trenutku jo je zajahal in stopil na balkon.

»Zdaj ni treba drugega!« je pomislil, »kakor da stopi Gouverne v mojo sobo, pa me bo imel.«

Oknice sosedove sobe so bile zaprte. Roy je prislonil uho in spet začul sosedovo enolično, prid-